

Özet

Uluslararası güç dengelerindeki hızlı değişimler, bölgesel krizler, uluslararası örgütlerin rolü ve küresel sorunlar, devletlerin dış politika önceliklerini de doğrudan etkileyebilmektedir. Bu bağlamda diplomasi, yalnızca kriz anlarında devreye giren bir mekanizma değil, aynı zamanda uzun vadeli işbirliği ve güven inşa etme aracı olarak öne çıkmaktadır. Bu süreçte uluslararası kuruluşlar, çok uluslu şirketler ve sivil toplum örgütleri gibi devlet dışı aktörlerin artan etkisi, diplomasi pratiklerini daha karmaşık ve çok katmanlı hale getirmiştir.

Dış politika ve diplomasi, yalnızca devletlerin dış ilişkilerini yöneten teknik alanlar değil, aynı zamanda küresel düzenin şekillenmesinde belirleyici olan stratejik süreçlerdir. Dış politika ve diplomasi çoğu zaman birlikte anılsa da aslında farklı düzeylerde işleyen iki kavramdır. Dış politika, bir devletin uluslararası sistemdeki hedeflerini, önceliklerini ve genel stratejik yönelimini ifade etmektedir. Diplomasi ise bu hedeflere ulaşmak için kullanılan yöntem ve araçların bütünüdür. Bu yönüyle diplomasi, dış politikanın uygulama biçimini ifade etmektedir. Dış politika, genellikle devletin en üst karar alıcıları tarafından belirlenirken (hükümetler, liderler, strateji kurumları), diplomasi bu politikaların sahada uygulanmasını sağlayan diplomatlar, büyükelçiler ve temsilciler aracılığıyla yürütülmektedir.

Dış Politika ve Diplomasi Üzerine Bir Söyleşi

Osman Taney KORUTÜRK - E. Büyükelçi

Dış politika ile diplomasi çoğu zaman birbiriyle karıştırılan ve aynı kavrammış gibi algılanan iki konudur. İlk kavram olan dış politika, bir ülkenin kendi ulusal çıkarlarını sağlamak üzere komşuları başta olmak üzere bütün yabancı ülkelerle olan ilişkileri manzumesinin tamamını ifade eder ve esas itibarıyla stratejik bir kavramdır. İkinci kavram olan diplomasi ise dış politikanın uygulama aracıdır ve dolayısıyla taktik bir kavramdır. Bu iki kavramın birlikte ele alınmasında büyük önem vardır. Dış politikada asıl önemli olan, bu meselelerin herhangi bir şekilde iç politikaya karıştırılmamasıdır. Bu husus, dış politikanın iyi yürütülebilmesi için büyük önem arz etmektedir.

Türkiye'nin coğrafi konumu, onun siyasi konumunda da belirleyici olmaktadır. Bu bağlamda Ortadoğu, Akdeniz, Ege, Karadeniz, Balkanlar, Kafkasya, Avrupa ve Doğu Avrupa gibi farklı coğrafya ve siyasi oluşumların odak noktasında yer alan Türkiye, son derece önemli ve iki kıtaya yayılmış bir ülkedir. Bu sebeple Türkiye'nin dış politikası, cumhuriyetin kurucu iradesi tarafından coğrafi ve siyasi konumuna uygun olarak belirlenmiştir.

Türkiye'ye komşu coğrafyaların hep sorunlu ülkelerden oluştuğu göze çarpmaktadır. Bu yüzden kuruluş döneminden beri Türk dış politikasındaki birinci öncelik istikrarı sağlamak olmuştur. Bu ilke doğrultusunda Türkiye bölgenin güvenlik ve istikrarını her zaman gözetken, komşu ülkelerin iç işlerine hiçbir şekilde karışmayan ve egemenliklerine son derece saygı duyan bir politika benimsemiştir. Atatürk'ün ifadesiyle "Yurtta Sulh, Cihanda Sulh", söz konusu dış politika doktrininin temelini oluşturmaktadır.

Türkiye, geçmişten günümüze bu dış politika ilkelerine uygun bir diplomasi geliştirmiş ve uygulamıştır. Diplomasi, bu siyasetleri doğru uygulayabilmenin yöntemidir. Bu yöntem, Türkiye'de çok başarılı bir şekilde geliştirilmiştir. Dışişleri Bakanlığı, Türkiye'deki devlet bürokrasisinde liyakat esasına göre ilerleyen ve uluslararası diplomasi çevrelerinde kendine saygı uyandırmış bir müessesedir. Bunun sebebi, çok eski bir gelenekten gelmesidir. Kutadgu Bilig'de dahi bir elçinin nasıl olması gerektiği uzun uzadıya anlatılmaktadır. Türkler her zaman bilinçli, bilgili, dosyasına hâkim ve kendi politikasını sağlam bir şekilde savunabilen insanlardır.

Türk dışişlerinde bir usul vardır. Yeni bir göreve tayin olan büyükelçi, diğer büyükelçileri ziyaret etmektedir. Hepsini ziyaret etmek usul ve terbiyenin gereğidir. Büyük şehirlerde, örneğin Berlin ve Paris gibi yerlerde çok sayıda büyükelçilik ve daimi temsilciler olduğu için bunların hepsini birden ziyaret etmek imkânı olmamakta ve bu yüzden bir seçim yapmak mecburiyeti ortaya çıkmaktadır. Bu durumda diplomatlar bir seçimde bulunarak önce komşu ülkeleri, sonra dost ve kardeş ülkeleri, daha sonra ticari ve siyasi ilişkilerin güçlü olduğu ülkeleri ziyaret etmektedirler.

Kendi diplomatik kariyerimden örnek vermek gerekirse; Berlin'deki görevim esnasında böyle bir ziyaret listesi yapmak mecburiyetiyle karşılaştım. Zira Türkiye Büyükelçiliği, Berlin'deki en büyük büyükelçiliklerden biridir. O dönemde 18 Başkonsolos, Türkiye Büyükelçiliğine bağlıydı. İrlanda Büyükelçiliği de oradaki en küçük büyükelçiliklerden bir tanesiydi. Hazırladığımız liste doğrultusunda İrlanda Büyükelçiliği'ni de ziyaret ettik. Oradaki deneyimli Büyükelçi Sayın Noel Fahey, Türkiye ile ilgili önemli bir tespitte bulunmuştur. Ona göre; Türkiye, bütün baskılara rağmen dünyada kendi ulusal çıkarları doğrultusunda siyasetler belirleyip bunları uygulamakta ısrar eden ve bunlardan netice alan üç ülkeden biridir. Diğer iki aktör de Çin ve İran'dır. Fakat Türkiye'nin konumu, İran ve Çin'e göre çok farklıdır. Çünkü bu iki aktör, hasımlarının baskına karşı koymaya çalışırken; Türkiye, dost baskısına da karşı koymaktadır.

14 Nisan 2026

Türkiye, tarihten beri birçok zorluğa rağmen kendi politikalarını öne çıkartabilen ve bu politikalarıyla kendi çıkarlarını gözetmeye çalışan çok büyük bir ülkedir. Dış politika hassas bir konudur ve bu alan, Türkiye'nin ana konularından biridir. Dış politikanın her zaman istişareyle, düşünerek, konuşarak ve dikkatli bir şekilde yürütülmesi gerekir. Diplomatlar, karşıdakini kırmamaya dikkat etmeli, aynı zamanda karşı tarafın söylediğine hızlı tepki vermek yerine onun o tepkisini yumuşatarak cevap vermeli, onu verdiği tepkisinden mahcup edecek noktalara getirebilmelidir.

Kamuoyunda dış politika ile ilgili çok iyi anlaşılmayan bazı hususlar ve yaklaşımlar vardır. Bu hususlardan biri de diplomatın yeri geldiğinde “masaya yumruğunu vurma” gerektiği şeklindedir. Fakat yumruğunu vurmak kolay bir şey değildir. Çünkü siz yumruğunuzu vurduğunuz zaman, karşıdaki muhatabınız da yumruğunu vurmaktadır. Onun yumruğunu vurma ise sizin işinizi yapmanızı çok zorlaştırabilmektedir. Muhatabınızla kolaylıkla görüşebilmeniz ve gerektiğinde üst düzeyde kabul alabilmeniz; işlerinizi yürütebilmek ve derdinizi anlatabilmek bakımından çok değerlidir. Muhatap ülkeyle erişiminiz kısıtlandığı zaman kendi ülkenizin menfaatlerini koruyabilme imkânınız da azalmaktadır. Bu yüzden “yumruğunu vurma” söylemi, diplomatlık mesleğini bilmeyen insanların söyleyebileceği bir ifadedir.

Dış politika, zor bir alandır ve bütün bu zorluklara rağmen Türkiye, cumhuriyetin kuruluşundan bugüne kadar bu konuyu gayet iyi ve başarılı bir şekilde yürütmüştür. Dünyadaki ve bölgemizdeki son gelişmeler, geçmişten beri takip edilen Türk dış politikasının ne kadar isabetli olduğunu göstermektedir. Bu kapsamda “başkalarının işlerine onlar istemedikçe müdahale etmeme, onların zaafını kullanmaya teşebbüs etmeme, sorun çıkarmama ve hatta sorunları yatıştırmaya çalıştırma” gibi politikaların Türk dış politikasına ne kadar getiri sağladığı artık net şekilde görülmekte ve giderek oraya doğru dönüşmektedir.

Dışişleri Bakanlığı teşkilatlanmasında konsolosluk hizmetleri, yurt dışındaki vatandaşların işleriyle ilgilenilmesi bakımından çok önemlidir. Büyükelçilik veya daimî temsilcilik memurluğu ise konsolosluktan daha farklıdır ve dış ilişkilerle doğrudan doğruya ilgilidir. Bu da kendi içerisinde genellikle çok taraflı ilişkiler ve iki taraflı diplomasi diye ele alınmaktadır. Uluslararası kuruluşlara giden memurlar, çok taraflı diplomasinin takipçisi olmaktadır. Çok taraflı diplomasi denildiğinde Türkiye, Birleşmiş Milletler (BM) bünyesindeki çok farklı coğrafi grupların içerisinde yer alabilen eşsiz bir konuma sahiptir. Bu bakımdan hem “Batı Avrupa ve diğerleri” hem de “Asya grubu” içerisinde tam üye olarak bulunan tek ülkedir. Dolayısıyla sırası geldiği zaman Asya grubuna da başkanlık

yapabilmekte ve sırası geldiği zaman Batı Avrupa ve diğerleri grubuna da başkanlık edebilmektedir.

Uluslararası kurumlar, esas itibarıyla uluslararası sorunların masaya yatırılıp bunlara çare aranması, çözüm aranması ve bunlar hakkında çeşitli istişarelerin yapılmasına imkân veren kuruluşlardır. Fakat bunlara tam manasıyla çözüm bulabilmeleri zordur. Çünkü terörizm gibi belirli konular hakkında uluslararası bir mutabakata varabilmek kolay değildir. Yine de uluslararası kuruluşların işlevini yitirdiğini söylemek doğru olmayacaktır. Bu kuruluşların zorluklarının düzeltilmesi gerekmektedir. Bu bağlamda özellikle BM Güvenlik Konseyi'nin yapısında değişikliğe ihtiyaç duyulmaktadır.

Son dönemde Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü (NATO) ile ilgili tartışmalar da büyüyerek devam etmektedir. Türkiye açısından bakacak olursak NATO'nun mevcut konjonktürde son derece faydalı olduğu anlaşılmıştır. NATO'dan çıkıldığında Libya'ya yapıldığı gibi kalkıp size taarruz edebilirler. Birlikte tek ses gibi hareket eden böyle bir teşkilatı terk ettiğinizde sizin çıkarlarınıza büyük oranda zarar verebilirler. Bu tür kurumlar, somut fayda üretmeseler bile onları muhafaza etmekte fayda vardır. Amerika'nın NATO'dan çıkması da uluslararası kamuoyunda sıkça dile getirilmektedir. Böylesi bir senaryoda ABD, bütün NATO üyelerini karşısına almış olacaktır. Fakat Trump'dan böyle bir şey yapması beklenebilir. NATO'dan çıkışın veya çıkışının ABD'nin her halükârda Türkiye'yi karşısına alması, onun çıkarlarına uygun düşmeyecektir. Çünkü Türkiye, NATO'ya çok faydalı bir ülkedir. Askeri gücü çok ileri olan Türkiye'nin bölgesindeki ağırlığı da oldukça yüksektir. Araplarda ve doğudaki diğer ülkelerde Türklerden hoşlanmayan ciddi bir kitle olmakla birlikte aynı zamanda onların içerisinde Türkiye'ye bir de hayranlık duygusu vardır. Dolayısıyla dış politikayı uygularken bu hassasiyetleri de dikkate alarak hareket etmek gerekir.

Orta Doğu'daki son gelişmelerle birlikte teopolitiğin dış politika ve diplomasi bağlamındaki etkileri de açık şekilde görülmeye başlanmıştır. İran İslam Cumhuriyeti'nde teokratik bir yapı hakimdir. Diğer yandan İsrail iç politikasında teokratik partiler bir araya gelebilmişlerdir ve bu noktadan sonra söz konusu alandaki eğilimler güçlenmiştir. ABD açısından bakıldığında Trump döneminde Evanjelistlerin etkisi daha fazla konuşulmaya başlanmıştır. Ancak ABD'nin teokratik yoldan ilerlemekte zorlanacağı rahatlıkla söylenebilir. Aynı şekilde İsrail'in “Arz-ı Mev'ud” politikalarıyla bir sonuca varması pek olası değildir.

ABD ve İran arasında yürütülen müzakereler ve diplomatik süreç, tarafların daha fazla kayıp vermeden artık “onurlu bir çıkış” aradıkları bir noktaya gelmiştir. Bu konuda özellikle

14 Nisan 2026

Amerikalıların çok zorlanacaklarını söylemek mümkündür. Çünkü İranlılar çok katı müzakerecidirler. Türklerin de İran konusunda tecrübeleri vardır. En nihayetinde taraflar, barış olmasa da ortak bir anlayışa geleceklerdir.

Çin diplomasisini besleyen temel kaynaklar ve motivasyonlar da merak edilen konular arasındadır. Tarihten beri güçlü bir diplomasiye sahip olan Çin'in bu konudaki en önemli özelliği uzmanlaşma üzerinden gitmesidir. "Türkiye Uzmanı" ve "Orta Doğu Uzmanı" gibi farklı farklı ihtisaslaşma üzerinden ilerlemektedir. Benzer durum Ruslarda da vardır. Türkiye'deki Rus diplomatların Türkçe bilmesi veyahut Çin'deki diplomatlarının Çince bilmesi, bu uzmanlaşmanın göstergesi sayılabilir. Avrupa diplomasisine bakıldığında ise çok parçalı yapı dikkat çekmektedir.

Avrupa, kendi arasında birlik gibi görünmese de bu ülkelerin komşu ülkelerle geçmişten kalan birtakım husumetleri veya anlaşmazlıkları olabilmektedir. Bu bağlamda Avrupa Birliği'nin (AB) önde gelen ülkelerinin arasında kendini göstermeyen bir çekişme hali vardır. Dolayısıyla AB'nin ne kadar birlik olduğu ve ne kadar geleceğinin olduğu tartışmalı bir mevzudur. Bismarck gibi büyük bir diplomasi dehasına sahip olan Almanya, günümüzde çok başarılı olmayan bir profil çizmektedir. Almanya, esas itibariyle çok düzenli, belgeleri sağlam ve iyi diplomatlara sahip bir ülkedir. Fakat Almanya'daki siyaset, geçmişe göre boyut değiştirmiş ve öncelikleri farklı alanlara kaydığı için dış politikaları da dönüşüm geçirmiştir. Diğer yandan Macron'un izlediği Fransız dış politikası, halihazırda Avrupa'daki ya da Batı'daki lider sorununu gözler önüne sermektedir.

Türkiye, bölgesel güç olmakla birlikte diğer bölgesel güçlerden bir farkı vardır. Bölgesel güç olarak Türkiye, yaptıkları ve yapamadıklarıyla küresel etkiler yaratabilen bir ülkedir. Örneğin Türkiye'nin demokratik açıdan ilerlemesi, küresel etkiler doğurabilmektedir. Bu bağlamda örneğin Orta Doğu'daki ülkeler de Türkiye'yi model ülke olarak görüp onu takip edebilmektedirler. Türkiye, Batı'ya rağmen değil, Batı'yla beraber, ama Batı'nın başında ve önünde olacak şekilde hassas bir dış politika izlemektedir. Bu, denge ve pragmatizm gerektirmektedir. Atatürk'ün en büyük ve en önemli özelliği de pragmatizmidir. Balkan Antantı ve Sadabat Paktı bunların en somut örneklerindendir. Dış politikadaki bu hassas dengeleri koruyabilmek, günümüzdeki ilişkiler ağı açısından da son derece önemlidir.

Yazar Hakkında

Osman Taney KORUTÜRK - E. Büyükelçi

22 Kasım 1944 tarihinde İstanbul'da doğdu. Saint Joseph Lisesi ve İstanbul Hukuk Fakültesini bitirdi. Avukatlık stajını tamamlayıp İstanbul Barosuna kaydoldu.

Polatlı Topçu ve Füze Okulunda başladığı askerlik hizmeti sırasında, İstanbul Boğaz Komutanlığı Deniz Topçu Birliklerinde batarya komutanı olarak görev yaparken 1972 yılı sınavıyla Dışişleri Bakanlığına girdi. Terhis olduktan sonra Dışişleri merkez teşkilatında sırasıyla Milletlerarası Güvenlik İşleri Genel Müdürlüğünde (NATO) Meslek Memuru ve Şube Müdürü, Kıbrıs Dairesi Başkanı, Orta-Doğu ve Afrika Dairesi Başkanı, Orta Doğu Genel Müdür Yardımcısı görevlerinde bulundu. Yurt dışında BM Cenevre Ofisi nezdindeki Türkiye Büyükelçiliğinde İkinci Kâtip ve Başkâtip, Moskova Büyükelçiliğinde Başkâtip, Lefkoşe Büyükelçiliğinde Siyasi İşlerden Sorumlu Müsteşar ve New York BM nezdindeki Türkiye Daimi Temsilciliğinde Daimi Temsilci Yardımcısı görevlerini yürüttü. 1996 yılında, aynı zamanda EKO Daimi Temsilcisi olarak, Türkiye'nin Tahran Büyükelçiliğine atandı. 1997-2000 yılları arasında Oslo (aynı zamanda Reykjavik), 2000-2003 yılları arasında Berlin ve 2005-2009 yılları arasında Paris (aynı zamanda Montecarlo) Büyükelçiliklerinde bulundu. 2003-2005 yılları arasında Türkiye'nin ilk Irak Özel Temsilcisi olarak çalıştı.

Norveç Krallığının "Grand Croix" ve Fransa Cumhuriyetinin "Grand Officier" liyakat nişanları sahibidir.

2009 yılı sonunda emekli olduktan sonra Cumhuriyet Halk Partisine katıldı. 2010 yılında CHP Parti Meclisi üyesi ve dış ilişkilerle yurt dışı örgütlenmeden sorumlu Genel Başkan Yardımcısı oldu. 2011 yılında İstanbul'dan milletvekili seçilerek 24. Yasama Dönemi boyunca TBMM Dışişleri Komisyonunda CHP Sözcüsü olarak görev yaptı.

İyi düzeyde Fransızca ve İngilizce bilen Korutürk evli ve bir çocuk babasıdır.

14 Nisan 2026**Türk Diplomasi Tarihi - II**

Her ne kadar kavram olarak yakın dönemde kullanılmaya başlanmış olsa da diplomasi tarihin her devrinde toplumlar ve devletler arasında sorunların çözümünde önemli rol oynamış ve diplomasiinin yetersiz kaldığı durumlarda savaşlar sorunların temel çözüm mekanizması haline gelmiştir. Ulus devlet yapısının yaygınlaşması ve uluslararası ilişkilerde ulus devletlerin temel aktör olmasından sonra ise diplomasi uluslararası ilişkilerin düzenlenmesinde temel unsur haline gelmiştir.

Devletler arasındaki sorunların çözümünde karar vericilere temel verileri ortaya koyan diplomatlar çok önemli bir rol oynamaktadırlar. Uluslararası ilişkilere yönelik konularda ve sorunların çözülmesinde kamuoyuna yansıyanlar kadar kamuoyuna yansımayan bir çok gelişmede diplomatların önemli etkileri olmuş hatta son dakikada diplomatlar tarafından ortaya konulan öneriler ile savaşlar bile önlenmiştir. Fakat bunların bir kısmı hatıratlarda yer alırken, önemli bir kısmı sürece damga vuran isimler ile birlikte yok olup gitmektedir.

Kapadokya Üniversitesi (KÜN) ve Ankara Kriz ve Siyaset Araştırmaları Merkezi (ANKASAM) iş birliğinde yürütülen Türk Diplomasi Tarihi projesi ile Türk Diplomasi tarihine ışık tutulması hedeflenmektedir. Başta Dışişleri Bakanlığı olmak üzere ilgili kurum ve kuruluşlarda görev yapmış emekli diplomatlar, askeri personel ve devlet adamlarının konuk olarak katıldığı programlarda, Türk Dış politikasının karar süreci, geçmişte alınmış önemli kararların arkasında yatan gerçekler, uluslararası gelişmelerin basına yansımamış bölümleri gibi konuların ele alınması ve Türk Diplomasi Tarihi konusundaki önemli konularda tarihe not düşülmesi amaçlanmaktadır.

Proje hakkında detaylı bilgiye;
<https://commonhorizon.kapadokya.edu.tr/> adresinden ulaşabilirsiniz.

14 Nisan 2026**Prof. Dr. Hasan Ali KARASAR**

Prof. Dr. Hasan Ali Karasar halen Kapadokya Üniversitesi rektörü ve Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümünün öğretim üyesidir. Daha önce Atılım Üniversitesi (2013-2017) ve Bilkent Üniversitesi (2003-2013) Uluslararası İlişkiler Bölümlerinde çalışmış, Merkezi Asya ve Avrasya ağırlıklı dersler vermiştir. Kuruluşundan itibaren Bilkent Rusya Araştırmaları Merkezi Genel Sekreterliğini yapmıştır. (2005-2013) Ayrıca Ankara merkezli düşünce kuruluşu Avrasya Stratejik Araştırmalar Merkezi'nin Orta Asya masası başkanlığını yürütmüştür. (2003-2005) 1996 yılından bu yana düzenli olarak AGİT seçim misyonları çerçevesinde Avrasya'da demokratikleşme ve seçim süreçlerini takip etmiştir. Avrasya ve Merkezi Asya tarihi, politikaları konularında başta Türkiye olmak üzere, Rusya Federasyonu, Kazakistan, Özbekistan, Macaristan, Japonya ve ABD'de arşiv çalışmalarında bulunmuştur. 1990'lı yılların başından itibaren çalışmalarını Merkezi Asya'nın tarihi, siyaseti, etnik ve dini meseleleri konuları ve Türk-Rus ilişkileri ekseninde sürdüren Karasar, Central Asian Survey, Europe Asia Studies ve Cornucopia gibi çeşitli dergilerde araştırmalarını yayınlamıştır. Eski Sovyet Merkezi Asya'sı, Kafkasya ve İdil-Ural bölgelerinde saha tecrübeleri bulunan Karasar, İngilizce ve Rusça bilmektedir.

Prof. Dr. Mehmet Seyfettin EROL

Boğaziçi Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nden 1993'de mezun oldu. Boğaziçi Üniversitesi'nde 1995'de Yüksek Lisans çalışmasını tamamlayan Erol, 2005 yılında Ankara Üniversitesi'nde yaptı. 2009'da "Uluslararası İlişkiler" alanında doçent ve 2014 yılında da Profesörlük unvanlarını aldı.

Uzmanlık alanları, "Jeopolitik", "Kriz Yönetimi", "Güvenlik", "Türk Dış Politikası" ve "Türk Dünyası" olan Prof. Erol'un, bu konularda çok sayıda bilimsel makalesi ve kitabı bulunmaktadır.

Avrasya Dosyası, Karadeniz Araştırmaları, Gazi Akademik Bakış, Bölgesel Araştırmalar Dergisi, Uluslararası Kriz ve Siyaset Araştırmaları dergileri editörlükleri ile TRT, Kanal A ve BBN Türk'te radyo-televizyon programları yapan, Türkiye'nin önde gelen dergi ve gazetelerinde köşe yazarlığı yapan-görüşleri yayımlanan Prof. Erol, bu çalışmalarından dolayı 2007'de Türk Dünyası Yazarlar ve Sanatçılar Vakfı (TÜRKSAV) "Türk Dünyası Hizmet Ödülü", 2015'de Türkiye Yazarlar Birliği (TYB) "Basın-Fikir Ödülü" başta olmak üzere çok sayıda ödüle layık görülmüştür.

Ufuk, Ankara ve Gazi Üniversitelerinde dersler veren Prof. Erol, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi İİBF Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde öğretim üyesi olarak akademik çalışma-

larını devam ettirmektedir. Türkiye'nin önde gelen düşünce merkezlerinde (ASAM, SDE, GSAM, USGAM) uzman ve kurucu başkan olarak görevler üstlenen Prof. Erol, 2016'dan bu yana Ankara Kriz ve Siyaset Araştırmaları Merkezi (ANKASAM) Kurucu Başkanı olarak bu alandaki faaliyetlerini devam ettirmektedir.

Prof.Dr. Şafak OĞUZ

2019 yılında Doçentlik ve 2024 yılında Profesör unvanını alan Prof.Dr. Şafak OĞUZ, Türk Silahlı Kuvvetleri'ndeki (TSK) 23 yıllık hizmetinden sonra 2021 yılında emekli olmuştur. Görevi esnasında Birleşmiş Milletler (BM) ve Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü (NATO) bünyesinde de çalışan OĞUZ, Kitle İmha Silahları, Terörizm, Uluslararası Güvenlik, Uluslararası Örgütler ve Barış ve Çatışma Çalışmaları konularında çalışmalar yapmaktadır. Prof.Dr. Şafak OĞUZ, halen İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesinde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. İyi derece İngilizce ve Almanca bilmektedir.